

מכתב יז

כנ"ל

אוצר החכמה

אודות המספר נ' ובענין קריעת ים סוף בז' של פסח, ושירת הים. ובהא
דהר"מ ז"ל פסק דביעור אודות מעשר וזידי מעשר בז' של פסח

אור ליום ו' א"ח חהמ"צ תרפ"ט דווינסק

קבלתי הנ' שקל גדול שבערכין^א מספר הנקודה לא מצטרף מפרטים, יובל קדש לה' עצם אפקעתא דמלכא ב"מ ק"ט^ב ושם ל"ט^ג וק"ו^ד ויובל לא מהני רק בקנין גמור צמיתות וזה מפקיע יובל ובלא זה לא וכמבואר ב"מ ע"ט^ה דגבי מכירה לזמן לא מפקיע יובל וזה רק אפקעתא דמלכא, מקום ארון וכו' אינו מן המדה^ו וכן מ' וס' שבלוחות^ז דלא כמ"ש הרמב"ם ז"ל בספר המורה ח"א פנ"א^ח וע"א^ט כי המציאות והפרטים הם דבר אחד אך זה אינו. וזה גדר ציבור אשר מן הפרטים לא דבר מצטרף רק מציאות ולכן אין להיחיד חלק בו וכמ"ש התוס' מנחות ע"ח ע"ב^י גבי תמיד דאין להיחיד חלק בו רק בגדר צבור והרמב"ם ז"ל בהל' תמורה פ"א^{יא} לא כ"כ גבי המיר בקרבן ציבור.

מפתח צפונות

- מכתב יז.** הועתק מקובץ רשימות חוברת קס"ב ונערך על ידם. נשלח להאדמו"ר הרי"צ מליובביטש זצ"ל.
- א.** נכלומר: חמישים שקל הוא השיעור היותר גדול מכל השיעורים שבערכין, שזהו הערך דזכר מבן עשרים ועד בן ששים שנה, שעז"נ (בחוקותי כ"ז, ג) "והי' ערכך חמישים שקל כסף בשקל הקודש".
- ב.** ע"א. יובל אפקעתא דמלכא היא.
- ג.** רע"א. [ובפרש"י]. והשביעית תשמטנה ונטשתה אפקעתא דמלכא (מצות המלך).
- ד.** ע"א. שביעית אפקעתא דמלכא היא [המלך ביטלו מלזורעה והרי היא כמו שאינה ולא קראה הכתוב לישראל שנת תבואה].
- ה.** ע"ב. מנין למוכר שדהו לששים שנה שאינה חוזרת ביובל, שנאמר (בהר כ"ה, כ"ג) והארץ לא תמכר לצמיתות, מי שאין שם יובל נצמתת יש שם יובל אינה נצמתת, יצתה זו שאע"פ שאין שם יובל אינה נצמתת [ובפרש"י - כאן פירש לך טעמו של מצות יובל, אלמא אין היובל מוציא אלא קרקע שאם לא היתה מצות יובל היתה נצמתת].
- ו.** [מגילה דף י' ע"ב].
- ז.** [שבת דף ק"ד ע"א].
- ח.** כמאמר אחרים הענינים אינם נמצאים ולא נעדרים... ואלו דברים יאמרו לבד והם נמצאים במלות כו' ובצ"פ שם שהביאו ממכתבי תורה מכתב נ"ז ומצ"פ השלמה דף ג - ב.
- ט.** ראה גם צפע"נ למר"נ פנ"א (ע' שס"ג ואילך, וש"נ): "הארכתי בזה בכמה מקומות בגדר מ"ש הרמב"ם ז"ל במורה ח"א פנ"א שלעג על מי שאמר שהמציאות והפרטים הם שני גדרים, אך באמת זה גדר גדול מחלוקת בכמה דברים בש"ס גבי צבור ופרטים אם הפרטים הם חלק מצבור או מציאות בפ"ע... וכן במה דס"ל להרמב"ם בהל' תמורה גבי קרבן צבור דיש ליחיד חלק בו, והתוס' לא ס"ל כן מנחות ע"ח ע"ב" (וראה גם צפע"נ הל' לולב פ"ח סה"ט).
- י.** [אד' הגמ' שם בע"ב דמייתי משנה השוחט את הפסח על החמץ עובר בל"ת ר"י אומר אף התמיד. ואמר ר"ל לעולם אינו חייב עד שיהא או לשוחט או לזורק או לאחד מבני חבורה עמו בעזרה. וכתבו התוס' ד"ה או לאחד כו'. אפסח האי אבל ובתמיד